

Многи Срби нису до скоро чули за Ибарски Колашин. То је један од најпиторескнијих крајева наше земље. Питом крај смештен у долини горњег тока реке Ибар, ушушкан између планина Мокре горе и Рогозне. Крај у коме Срби живе од памтивека.

Срби Ибарског Колашина последњих 100 година представљају етничку тампон зону између Шиптара све присутнијих у 20. веку на Косову и у Метохији, и Муслимана из Рашке области и северне Црне Горе, који како видимо то и ових дана у изјавама неких тамошњих челника, у најмању руку не негирају своје албанско порекло. Другим речима ти Срби су још једина преостала брана укључивању Рашке области у све комплетнији пројекат звани „Велика Албанија“.

У току Другог светског рата, Ибарски Колашин је два пута спаљиван до темеља, од стране балистичких банди, састављених од Шиптара из Дренице и муслимана из Рашке области, чијим се командантима, како видимо ових дана и споменици подижу. Најстарији становници, који још памте збегове имају обичај да кажу да у тим одмаздама „ни кокошињци нису били поштеђивани“. Број пострадалих никад није утврђен. Ипак Ибарски Колашин је преживео погром, и живот се вратио у долину Ибра.

Што није урадила ватра, урадила је вода.

Брана Газиводе "надгледа независност" Косова

Пише: Александар Б. Ђикић
среда, 19 септембар 2012 12:12

[1]